

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 20CoCsp/2/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8121207170
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Boroň
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8121207170.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Boroňa a členiek senátu JUDr. Daniely Babinovej a JUDr. Viery Kandrikovej v spore žalobcu: N. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. K. XXXX/XX, XXX XX L., právne zastúpeného: JUDr. Igor Šafranko, advokát, IČO: 31 954 448, so sídlom Sovietskych hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpenému: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o primerané finančné zadostučinenie 1.130,18 eura, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 9Csp/116/2021-49 zo dňa 15.11.2021, takto

rozhodol:

I. Potvrdzuje sa rozsudok vo výrokoch I. a III.

II. Žalobcovi sa priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie samostatným rozhodnutím.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozhodol takto:
„ I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 350 €, a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietá.

III. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %, a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia súdu 1. inštancie o výške týchto trov. “

1.1. V odôvodnení svojho rozhodnutia okrem iného uviedol, že žalobca sa domáhal na žalovanom zaplata primerného finančného zadostučinenia vo výške 1130,18 eura z dôvodu, že v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov, pod sp. zn. 16Csp/188/2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp.zn. 3CoCsp/27/2020 o vydanie bezdôvodného obohata a určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky bol ako žalobca v postavení spotrebiteľa úspešný v oboch uplatňovaných nárokoch. Konštatoval, že zo strany žalobcu došlo k iniciovaniu súdneho konania z dôvodu vrátenia mu sumy bezdôvodného obohata získaného žalovaným dodávateľom finančnej služby na jeho úkor a v tomto konaní bol plne úspešný. Rovnako bol úspešný v tom, že zmluvná podmienka, aj na základe ktorej bezdôvodné obohata vzniklo je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

Uzavrel, že pri neexistencii kritérií pre určovanie výšky finančného zadostučinenia, tak súd má za to, že pre výšku finančného zadostučinenia môže byť podstatnou aj suma, o ktorú sa dodávateľ chcel na úkor spotrebiteľa obohatať. Krajský súd v Prešove už judikoval, že primerané finančné zadostučinenie by malo predstavovať aspoň 50 % zo sumy dodávateľom pôvodne neoprávnene získanej.

Poznamenal, že Senát 9Csp Okresného súdu Prešov zároveň ustálene priznáva za neprijateľnú zmluvnú podmienku pri neexistencii osobitných dôvodov v smere jej zvýšenia alebo zníženia (ktoré v danej veci

nevidí) sumu 100,- eur. V prejednávanej veci tak mal za dostatočné primerané finančné zadostučinenie vo výške 350,- eur.

O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku.

2. Proti tomuto rozhodnutiu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný. Namietal, že z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie nevyplýva ani skutkový záver súdu prijatý po vykonanom dokazovaní a ani právne posúdenie ktoré by boli preskúmateľné a dali (aspoň v základnom rozsahu) odpoveď na to, ako súd dospel k danosti nároku a jeho výške, prečo považuje sumu za primeranú s ohľadom na aké konkrétne skutočnosti a pod. Súd neprijal žiadne skutkové závery, ktorými by odôvodnil výšku finančného zadostučinenia, jeho primeranosť, neoznačil ani na základe porušenia akého práva spotrebiteľa tak rozhodol, nedá sa hovoriť o preskúmateľnom rozhodnutí.

Navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

3. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného poukázal na rozhodovaciu prax senátov Krajského súdu v Prešove a na rozsudok Okresného súdu Žilina, sp.zn. 14C/295/2014, z 24.09.2015, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 11Co/471/2015, z 28.06.2016 a v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp.zn. 6Cdo/127/2017, z 30.01.2019, ktorým bolo priznané PFZ vo výške 1.194,98 eura, čo predstavuje 25 násobok poplatku, ktorý bol určený za neprijateľný. Poznamenal, že ak by postupoval v intenciách Najvyššieho súdu SR, tak v tomto prípade by mohol od žalovaného požadovať primerané finančné zadostučinenie vo výške 4.875,- eur (25 x 195,- eur poplatok za poskytnutie úveru, ktorý bol právoplatne určený za neprijateľnú zmluvnú podmienku). Navrhol rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť.

4. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) preskúmal rozsudok v jeho napadnutej časti, ako aj konanie mu predchádzajúce podľa zásad upravených v ust. § 379 a nasl. CSP bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

5. Pretože odvolací súd preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav pokiaľ ide o zistené skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobkyňou uplatneného nároku a pretože v celom rozsahu zdieľa i jeho právny záver vo veci, pričom sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia s poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP, odvolací súd konštatuje správnosť jeho dôvodov a odkazuje na (výstižné, správne a presvedčivé) odôvodnenie písomného vyhotovenia preskúmaného rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od skutkových alebo právnych záverov súdu prvej inštancie odchyliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľovi. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia dopĺňa iba nasledovné:

6. V prejednávanej veci je predmetom konania nárok žalobcu opierajúci sa o ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o ochrane spotrebiteľa“), upravujúce práva spotrebiteľa žiadať primerané finančné zadostučinenie v prípade, ak sa na súde úspešne uplatní porušenie svojho práva, a to od toho, kto za porušenie zodpovedá.

7. Cieľom finančného zadostučinenia je zavŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany.

8. Hypotéza právnej normy vyžaduje splnenie predpokladov, ktorými sú úspešné uplatnenie porušenia práv alebo povinností, ustanovených Zákonom o ochrane spotrebiteľa alebo osobitnými predpismi, a spôsobilosť porušenia práv alebo povinností privodiť spotrebiteľovi ujmu.

9. Účelom poskytnutia primeraného finančného zadostučinenia je odčinenie útrap, keď sú voči spotrebiteľovi uplatňované nezákonné nároky alebo je vystavený bezprostrednej hrozbe nezákonných nárokov, je bezdôvodne sankcionovaný, znevýhodňovaný a diskriminovaný.

10. Odvolací súd, v nadväznosti na uplatnené odvolacie námietky uvádza, že spotrebiteľ nie je povinný preukazovať ujmu, ktorá mu vznikla, pretože Zákon o ochrane spotrebiteľa priznáva právo na finančné zadostučinenie nie len v prípade vzniku ujmy, ale už aj vtedy, keď mu ujma v nadväznosti na porušenie práva spotrebiteľa vzniknúť mohla. Samotné vyvolanie stavu žalovaným, na základe ktorého by

žalobcovi ako spotrebiteľovi ujma mohla vzniknúť, je jedným z predpokladov na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia. Spotrebiteľ nie je povinný odôvodňovať vzniknutú ujmu a stav právnej neistoty, prípadne uvádzať iné skutočnosti, týkajúce sa nároku na primerané finančné zadosťučinenie bezprostredne v konaní, v ktorom bolo vyslovené porušenie práva na ochranu spotrebiteľa. Nárok na primerané finančné zadosťučinenie nie je závislý od okamihu uzavretia spotrebiteľskej zmluvy. Pri posudzovaní predmetného nároku je potrebné podrobiť prieskumu a vyhodnotiť, či v danom zmluvnom vzťahu existovala už len hrozba vzniku ujmy. Samotná povaha primeraného finančného zadosťučinenia neumožňuje jeho priame vyčíslenie, preto súdu nemusia byť predložené dôkazy o existencii ujmy.

11. Z obsahu spisu je zrejmé, že sa žalobca ako spotrebiteľ v pôvodnom konaní na Okresnom súde Prešov pod sp.zn. 16Csp/188/2019, v postavení žalobcu aktívne domáhal vydania bezdôvodného obohatenia a učenia neprijateľnej zmluvnej podmienky.

Okresný súd Prešov rozsudkom č.k. 16Csp/188/2019-46 zo dňa 16.01.2020 uložil žalovanému (ktorý je žalovaným aj v predmetnom konaní) vydať žalobcovi bezdôvodného obohatenie vo výške 530,18 eura, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 530,18 eura 27.09.2019 do zaplatenia, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Zároveň určil, že zmluvná podmienka - Poplatok za poskytnutie úveru: 195,- eur, uvedená v bode 5 Zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. XXXXXXXXXXXX, z 21.12.2015, uzavretej medzi účastníkmi konania, je neprijateľná.

V odôvodnení svojho rozhodnutia okrem iného uviedol, že považoval za dôvodný návrh na vydanie bezdôvodného obohatenia z predmetného úveru, nakoľko v predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere chýba korektné uvedenie povinného údaju v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) a okrem toho aj uvedenie všetkých predpokladov použitých na výpočet RPMN. Konštatoval, že priamo v predmetnej spotrebiteľskej zmluve absentoval údaj podľa § 9 ods. 2 písm. c), pričom uvedené taktiež spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť tohto úveru. Za neprijateľnú zmluvnú podmienku považoval aj zmluvnú podmienku, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané a slúži záujmom dodávateľa. Krajský súd v Prešove rozsudkom č.k. 3CoCsp/27/2020-78 zo dňa 01.12.2020 potvrdil rozsudok Okresného súdu Prešov č.k. 16Csp/188/2019-46 zo dňa 16.01.2020.

12. Žalobca ako spotrebiteľ sa v pôvodnom konaní úspešne domohol svojich práv voči dodávateľovi, čím je splnený predpoklad pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia.

13. K odvolacej námietke žalovaného čo sa týka výšky primeraného finančného zadosťučinenia odvolací súd uvádza, že je len logické a spravodlivé, aby výška vychádzala z ujmy hroziacej žalobcovi. Je potrebné dodať, že ustálenie výšky primeraného finančného zadosťučinenia je na úvahe súdu, ktorý v predmetnej veci svoje myšlienkové pochody náležite odôvodnil aj čo sa týka uvedeného, pričom súd druhej inštancie nemôže bezdôvodne vstúpiť do jeho úvahy.

14. Odvolací súd za stavu, ak odvolanie podal len žalovaný (zákaz reformatio in peius) sa stotožnil s výškou priznaného primeraného zadosťučinenia 350,- eur, a to s ohľadom na aktivitu žalobcu v pôvodnom konaní, dĺžku trvania súdneho konania 1 rok, počas ktorých bol vystavený psychickému vypätiu z výsledku súdneho konania, ako aj s ohľadom na nekalé praktiky žalovaného, ktoré sú odvolaciemu súdu z jeho rozhodovacej praxe známe. Žalovaný napriek judikovaným porušeniam spotrebiteľského práva vôbec neprejavil žiadnu mieru prijatia zodpovednosti za tento stav.

15. Judikatúra súdov, vrátane európskeho súdu nevyžaduje, aby na každý argument strany bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia (porovnaj rozsudok Georgiadis proti Grécku z 29.05.1997, sťažnosť č. 21522/93, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1997 - III.). Odvolací súd preto so zreteľom na vyššie uvedené nepovažoval za potrebné zaoberať sa aj inými odvolacími námietkami.

16. Z týchto dôvodov odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. a III. ako vecne správny v zmysle ust. § 387 ods. 1, 2 CSP.

17. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle ust. § 396 ods. 1 v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP. Aplikujúc zásadu úspechu pri rozhodovaní o trovách konania, vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania úspešnému žalobcovi voči neúspešnému žalovanému v rozsahu 100 %. O výške náhrady rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

18. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).